

Katarzyna Person-Wooddin

PROGRAM DZIAŁANIA
MUZEUM GETTA WARSZAWSKIEGO NA LATA 2025-2029
(aktualizacja 14.11.2025)

Akceptacja Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO


.....

CZĘŚĆ OGÓLNA

1 Analiza SWOT:

Mocne strony:

Autentyczność. Docelowa siedziba Muzeum Getta Warszawskiego (MGW) znajduje się w zabytkowym kompleksie dawnego szpitala dziecięcego Bersohnów i Baumanów. Mieszkańcy i mieszkanki Warszawy, którzy postrzegają Warszawę przede wszystkim jako „miasto, na którym historia odcisnęła widoczne piętno” (PBS, „Barometr Warszawski”, czerwiec 2024 r.), poszukują autentycznych przestrzeni, miejsc oddających wyjątkowy charakter i klimat stolicy. Budynki historyczne cieszą się ponadto wśród Polaków i Polek większą popularnością niż muzea (NCK/Opinia24, „Aktywność kulturalna Polaków”, październik 2023). MGW będzie więc odwiedzane zarówno jako muzeum, jak i jako świadek historii i ostaniec getta warszawskiego.

Zespół. Praca MGW opiera się na ponad czterdziestoosobowym zaangażowanym zespole. Są to w znacznej części ludzie z pasją, inicjatywą, wierzący w ideę Muzeum i odpowiednio motywowani, gotowi współtworzyć i rozwijać je również po otwarciu. MGW oferuje również wysokie jak na instytucję kultury wynagrodzenia, co daje możliwość rozwoju Muzeum przez dalsze zatrudnianie pracowników i pracowniczek o wysokich kompetencjach. Obecny zespół stanowi więc podstawę, na której z sukcesem można realizować plan rozwoju Muzeum.

Zbiory. Muzeum zgromadziło pokaźną liczbę muzealiów: na koniec czerwca 2024 r. było to 20 627 pozycji inwentarzowych. Przeważająca część zbiorów to fotografie oraz zabytki z badań archeologicznych na terenie dawnego getta warszawskiego, w tym wykopalisk prowadzonych pod nadzorem Muzeum przy ul. Miłej. Istotną częścią kolekcji jest baza zdjęć ze skanami fotografii, których część opatrzone już opisem topograficznym. Taki zespół zbiorów pozwala już na stworzenie wystawy stałej i uzupełniających ją wystaw czasowych. Możliwe będzie wkrótce intensywne udostępnianie zbiorów online poprzez Mediatekę, pozwalające na działania naukowe, edukacyjne i artystyczne, w tym we wchodzenie w dialog artystyczny z poszczególnymi obiektami.

Doświadczenie edukacyjne. Muzeum od początku istnienia prowadzi działalność edukacyjną, organizuje lekcje muzealne i warsztaty dla szkół, seminaria, konferencje, spacerowskie warszawianistyczne i projekty specjalne. Działalność ta będzie kontynuowana w bardziej rozbudowanej formie po otwarciu Muzeum. Ogromną popularnością cieszy się kanał edukacyjny na Tik Toku, co pozwala na dotarcie do odbiorców i odbiorczyń mieszczących się poza dotychczasową publicznością muzeów martyrologicznych (Instytut Badań Organizacji Kultury, raport #HeritageTok, 2024).

Nauka i działalność badawcza. W Muzeum funkcjonuje mocny i rozwijający się dział badawczo-naukowy. Jego działalność skoncentrowana jest obecnie w pierwszym rzędzie na badaniach prowadzących do przygotowania wystawy stałej, ale jego pracownicy i pracowniczki rozwijają też własne projekty naukowe. W dużej mierze w oparciu o ich badania prowadzona jest działalność wydawnicza Muzeum. Nie ulega wątpliwości, że po otwarciu Muzeum w siedzibie docelowej może się ono stać, zgodnie z celem statutowym, ważnym ośrodkiem naukowym związanym z historią Zagłady na ziemiach polskich, przede wszystkim historią gettoizacji.

Słabe strony:

Brak siedziby. Muzeum jest w trakcie prac budowlanych na terenie szpitala Bersohnów i Baumanów. Po ukończeniu budowy montaż stałej ekspozycji będzie przebiegał równocześnie z pracami wykończeniowymi budynku, co będzie poważnym wyzwaniem organizacyjnym. W tym czasie zespół pracuje w pomieszczeniach tymczasowych, a właściwa, tj. wystawiennicza działalność Muzeum odbywa się w ograniczonym zakresie. Uniemożliwia to na razie zdobycie szerokiej publiczności i pełne wykorzystanie marki Muzeum.

Dwutorowość działalności. Muzeum musi z jednej strony prowadzić bieżącą działalność wystawienniczą, edukacyjną i naukową, a z drugiej – realizować skomplikowaną inwestycję budowlaną. Powoduje to wyzwania przede wszystkim w obszarze zarządzania, w tym zarządzania zespołem, tworzenia harmonogramów i strategii, a także obsługi administracyjnej, planowania wydatków czy budżetowania. Potęguje też wśród zespołu poczucie niestabilności.

Niski udział przychodów własnych w budżecie. Stopa samofinansowania instytucji obecnie wynosi (stan na sierpień 2024 r.) około 2,0-2,7% – Muzeum nie prowadzi jeszcze działalności w przestrzeni

docelowej, a jedynym źródłem wpływów poza systemem finansów publicznych jest sprzedaż publikacji (około 40 tys. zł rocznie). Działalność bieżąca Muzeum oraz działalność inwestycyjna finansowane są z dotacji MKiDN oraz z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021-2027). Muzeum nie ma finansowania z innych źródeł zewnętrznych, które zapewniłoby mu większą stabilność finansową.

Brak usieciowienia. Muzeum nawiązało współpracę tylko z małą liczbą wybranych instytucji kultury w Polsce, a wiele partnerstw, w tym z organizacjami w mniejszych miejscowościach, nie powstało mimo oczywistego potencjału takiej kooperacji. Muzeum wciąż zмага się też z bardzo ograniczoną rozpoznawalnością międzynarodową. Tematyka Muzeum i jego przyszła skala sprawiają, że potencjał współpracy krajowej i międzynarodowej z instytucjami zajmującymi się podobną tematyką jest znacząco większy, a jego brak doprowadzi do niewykorzystania potencjału Muzeum.

Szanse:

Wysoka popularność tematyki. Według badań CBOS o powstaniu w getcie warszawskim słyszała zdecydowana większość Polaków i Polek, którzy w ogromnej większości (86%) uważają je za wydarzenie ważne dla siebie, w tym więcej niż jedna trzecia (36%) - za bardzo ważne. Wprawdzie nadal jest ono postrzegane jako wydarzenie ważne współcześnie przede wszystkim dla Żydów, jednak od dekady ta opinia słabnie. W badaniu sprzed pięciu lat i obecnie jego znaczenie dla Polski jest akcentowane bardziej niż dziesięć lat temu. Nowa instytucja kojarzona z tym tematem ma więc rosnący potencjał przyciągania odbiorców i odbiorczyń (CBOS, „Wiedza o powstaniu w getcie warszawskim i jego znaczenie 80 lat po wybuchu,” kwiecień 2024).

Wzrastające zainteresowanie uczestnictwem w kulturze. Według badań Barometru Warszawskiego (PBS, „Barometr Warszawski”, czerwiec 2024 r.) 51% mieszkańców i mieszkanki Warszawy w ciągu ostatniego roku interesowała się ofertą kulturalną w pobliżu miejsca zamieszkania – rok wcześniej było to 41%. Wzrosła też liczba mieszkańców i mieszkanki Warszawy lub ich dzieci poniżej 15. roku życia, którzy w ciągu ostatnich 12 miesięcy uczestniczyli w odbywających się w Warszawie wydarzeniach/zajęciach kulturalnych, edukacyjnych lub artystycznych. Muzeum w siedzibie docelowej jako nowa, dostępna, innowacyjna instytucja kultury w ścisłym centrum miasta, z szeroką ofertą kulturalną i edukacyjną ma więc szansę odpowiedzieć na potrzeby lokalnej społeczności.

Nasilanie się ruchu turystycznego w Warszawie. Warszawa co roku przyciąga coraz większą liczbę turystów i turystek - w 2023 r. było to odpowiednio 7,4 mln i 2,3 mln osób, po raz pierwszy więcej niż przed pandemią (Urząd m.st. Warszawy, Badanie ruchu turystycznego w Warszawie, 2024). Ponieważ dużą część planowanych odbiorców Muzeum stanowić będą turyści i turystki krajowi i zagraniczni, trend ten, jeśli się utrzyma lub nasili, przełoży się na większą liczbę gości Muzeum.

Wzrost zamożności. Wydatki na kulturę stanowią w Polsce ok. 2,2 proc. budżetów gospodarstw domowych (GUS, Kultura i dziedzictwo narodowe w 2022 r., październik 2023). Przeciętny mieszkaniec Polski wydaje na kulturę 383 zł rocznie, z czego tylko 8 proc. na bilety do kin, teatrów i muzeów. Odsetek ten rośnie jednak wraz ze wzrostem zamożności – tymczasem w ostatnich kwartałach wzrost płac jest wyższy od inflacji. Jeśli trend ten się utrzyma, zwiększać się będą budżety na kulturę oraz liczba odbiorców i odbiorczyń, do których można dotrzeć, stosując właściwą strategię komunikacyjną.

Zagrożenia:

Opóźnienia proceduralne i techniczne. Budowa Muzeum wymaga stałej współpracy z wieloma instytucjami administracji państwowej i samorządowej. Stąd też niektóre procedury (wydawanie zezwoleń, licencji, zgód konserwatorskich, odbiór wykonanych prac, odbiór budynków) mogą się przedłużyć z przyczyn niezależnych od Muzeum. Na przeszkodzie terminowego oddania siedziby mogą też stać nieprzewidziane komplikacje budowlane, naprawy podwykonawcze, awarie czy konieczność prowadzenia dodatkowych badań archeologicznych na placu budowy.

Wysoka konkurencja o pracowników i pracowniczki na rynku pracy. Rekordowo niskie bezrobocie i ograniczona imigracja powodują, że w Polsce występuje niedobór rąk do pracy, który będzie pogłębiał się w najbliższych latach. Choć sytuacja dotyczy wszystkich placówek

kulturalnych, to problem nasila się w szczególności na stołecznym rynku pracy. Instytucje państwowe będą coraz ostrzej konkutować o wykwalifikowanych pracowników i pracowniczki – zarówno między sobą, jak i z sektorem prywatnym. Problemu ze znalezieniem np. specjalistów i specjalistek od IT czy digitalizacji muzealiów mogą nie rozwiązać nawet znaczne podwyżki. Jest to zagrożenie dla Muzeum zarówno podczas wdrażania m.in. rozwiązań teleinformatycznych przy przygotowywaniach do otwarcia w siedzibie docelowej, jak i na dalszym etapie funkcjonowania.

Wzrost kosztów operacyjnych i realizacji projektu. Inflacja, a w szczególności wzrost kosztów ogrzewania i elektryczności, mogą sprawić, że bieżące koszty utrzymania Muzeum będą wyższe od przewidywanych. Wyższe od oczekiwań mogą też być ceny napraw, remontów, specjalistycznego sprzątania i utrzymywania porządku na terenie Muzeum, a także przechowywania i konserwacji artefaktów. Wzrosnąć też mogą koszty zatrudnienia dodatkowych osób, np. do obsługi wydarzeń. Może to mieć wpływ na dynamikę działalności Muzeum i tempo jego rozwoju.

Destabilizacja sytuacji geopolitycznej. Eskalacja sytuacji wojennej na Bliskim Wschodzie znacząco ograniczy liczbę odwiedzających z Izraela. Jeśli zaogni się wojna w Ukrainie, Polska zacznie być postrzegana jako kraj mało bezpieczny dla turystów, co zmniejszy liczbę gości zagranicznych. Ruch turystyczny hamować też będą wszelkie inne napięcia geopolityczne oraz regionalne i ponadregionalne konflikty zbrojne, co przełoży się na zmniejszenie frekwencji w Muzeum. Na zwiedzanie muzeów o profilu związanym z kulturą żydowską znaczący wpływ ma też wzrost antysemityzmu, związany w dużej mierze z sytuacją na Bliskim Wschodzie.

2. Tytuł:

Muzeum Getta Warszawskiego: Przestrzeń wzmocnienia pamięci i kształtowania teraźniejszości

3. Wizja:

Muzeum, które chcę tworzyć, będzie miejscem dostępnym, otwartym i nowoczesnym, które pokaże historię uczciwie i odważnie. Wejdzie w dialog z publicznością – stanie się nie tylko przestrzenią wystawienniczą, ale i miejscem, które do kultywowania pamięci o getcie włączy naukę, sztukę i aktywizm. MGW będzie działać nie tylko na rzecz lepszego zrozumienia historii, ale inspirować do refleksji i stawiania krytycznych pytań dotyczących współczesności.

Chcę, by Muzeum wykorzystało wyjątkowość miejsca, w którym się znajduje, i swojej siedziby – świadka Zagłady. Doświadczenie historii właśnie tutaj, na terenie dawnego getta warszawskiego, ma uświadomić, jak łatwo przeoczyć sygnały rosnącego zagrożenia i zlekceważyć następstwa wrogich, wykluczających zachowań.

Szczególnie ważne jest dla mnie by wystawa stała MGW opowiedziała historię Zagłady, w której wybrzmiały głosy długo z niej wyparte, należące do osób wielokrotnie wykluczonych: kobiet, dzieci, Żydów religijnych, osób starszych, najuboższych uchodźców i przesiedleńców, uwięzionych w getcie Romów i Sinti.

Doprowadzę do tego, by powstało Muzeum o silnej pozycji, które we współpracy z innymi instytucjami kultury będzie dokumentować, upamiętniać i przekazywać historię Żydów warszawskich nie tylko w czasie II wojny światowej, rysując dla dziejów getta szerszy kontekst historyczny.

Skoncentruję się na tym, żeby Muzeum współdziałało z organizacjami i instytucjami dokumentującymi i przedstawiającymi Zagładę poza Warszawą – w miastach, miasteczkach i wsiach okupowanej Polski – i koordynowało ich działania. Uważam, że Muzeum szczególnie blisko powinno współpracować z powstającym Muzeum w Treblince, jako miejscem, gdzie zamordowano większość mieszkańców getta warszawskiego, i przestrzenią, która dopełnia historię opowiedzianą na wystawie stałej MGW.

Wreszcie, MGW będzie muzeum, które przywróci Warszawie, jej mieszkańcom i mieszkankom historię getta warszawskiego jako ich historię.

4. Cele ogólne

Cel ogólny 1:

Zakończenie budowy i otwarcie siedziby MGW wraz z wystawą stałą, prezentującą najnowszy stan wiedzy na temat historii getta warszawskiego i gettoizacji.

Cel ogólny 2:

Stworzenie zaangażowanej, aktywnej społeczności współtworzącej Muzeum - od pracowników i partnerów, przez lokalną społeczność po szeroką publiczność offline i online.

Cel ogólny 3:

Stworzenie instytucji odgrywającej kluczową rolę w polskiej i międzynarodowej sieci instytucji pamięci poprzez aktywne członkostwo w sieciach międzynarodowych, współpracę naukową i edukacyjną, inicjowanie projektów badawczych i wystawienniczych.

5. Obszary wyzwań:

Obszary obowiązkowe

Spółeczeństwo - *program angażowania i relacji ze społecznością lokalną, w której działa instytucja; współpraca z organizacjami pozarządowymi; projekty dla konkretnych grup, w tym grup defaworyzowanych.*

Stworzenie wokół Muzeum zaangażowanej społeczności postrzegam jako jedno z najważniejszych dla mnie wyzwań. Wraz z zespołem budować ją będę na kilku płaszczyznach: społeczności lokalnej, miasta, ogólnopolskiej i międzynarodowej.

Kompleks dawnego Szpitala fundacji Bersohnów i Baumanów to świadek historii wpisany zarówno w historię dzielnicy, jak i miasta. Powstające Muzeum przywróci więc Warszawie obiekt o ogromnym znaczeniu historycznym. Swoimi działaniami Muzeum będzie inicjować i pogłębiać zainteresowanie miastem, jego przeszłością, teraźniejszością i przyszłością, dostarczając różnorodnych narzędzi do dyskusji i konfrontacji perspektyw. Budynek szpitala oraz cały jego teren, wytyczający przestrzeń historyczną, jest nosicielem pamięci miejsca i pamięci lokalnej, a jednocześnie miejscem, gdzie tę pamięć się odzyskuje. Muzeum Getta Warszawskiego będzie instytucją nie tylko przechowującą pamięć, ale też pobudzającą do dyskusji nad zbiorową pamięcią Warszawy i jej ewolucją.

Równolegle proponuję wyjście poza Warszawę, do mniejszych miast i miejscowości, w tym tych, których mieszkańcy znaleźli się w getcie warszawskim. Muzeum podjęło już pierwsze działania w tym kierunku poprzez akcję „macewy pamięci” upamiętniającą lokalne społeczności w Żyrardowie, Łowiczu i Józefowie. Proponuję jednak wyjście poza działania wyłącznie upamiętniające - chcę, by Muzeum budowało wokół siebie społeczność, nawiązując współpracę z organizacjami aktywistycznymi i udzielając wsparcia instytucjonalnego organizacjom, które na poziomie lokalnym wprowadzają innowacyjne dobre praktyki w pracy z trudnym dziedzictwem związanym ze zróżnicowaniem postaw społeczności lokalnych w czasie Zagłady.

Aby jak najlepiej realizować swoje cele statutowe, Muzeum znacznie silniej niż do tej pory będzie musiało też wejść we współpracę na szczeblu międzynarodowym. Jej celem będzie budowanie kolekcji zbiorów i wymiana doświadczeń związanych z wystawiennictwem, szczególnie w miejscach związanych bezpośrednio z Zagładą, a więc placówkach powstałych w autentycznych miejscach historycznych, „muzeach upamiętniania in situ” (przystąpienie do Association of European Jewish Museums, uczestnictwo w inicjatywie Komisji Europejskiej „Network of Sites where Holocaust Happened”). Współpraca międzynarodowa pomoże też w aktualizacji treści wystawy stałej, wymianie naukowej, optymalizacji i rozszerzaniu oferty edukacyjnej oraz współpracy wydawniczej. Uważam, że Muzeum

powinno również aplikować do członkostwa w sieci European Holocaust Research Infrastructure (Europejska Infrastruktura Badań nad Zagładą), najważniejszej organizacji europejskiej zrzeszającej instytucje badające Zagładę. W jej ramach organizowało będzie sympozja oraz pobyty studyjne, w tym stypendia pobytowe dla naukowców i naukowczyń, aktywistów i aktywistek oraz artystów i artystek.

Edukacja - projekty i programy edukacyjne; planowana współpraca z innymi podmiotami; programy dla poszczególnych wydarzeń w instytucji.

Upowszechnianie wiedzy na temat Zagłady i tym samym zapobieganie jej zniekształceniu uznać można z podstawowe zadanie MGW i jego społeczną legitymację. Muzeum Getta Warszawskiego jako Muzeum pamięci musi być skoncentrowane z jednej strony na upamiętnianiu, opisywaniu i przedstawieniu historii ofiar, a z drugiej na edukacji. Jako depozytariusz pamięci historycznej, MGW powinno zajmować się aktywizowaniem pamięci przeszłości w różnych wymiarach: historycznym, społecznym i intelektualnym.

Naturalne wydaje się więc odwołanie do pedagogiki miejsc pamięci postulujących otwartą i wieloperspektywiczną konfrontację z przeszłością w miejscach historycznych, prowadzącą do refleksji nad własnymi poglądami i postawami. Wyzwaniem dla tej działalności edukacyjnej i zachodzącego w jej ramach procesu poznawczego będzie przekazywanie wiedzy historycznej przy jednoczesnym uznaniu doznań emocjonalnych, których dostarcza zarówno kontakt z eksponowanymi na wystawie reliktyami getta warszawskiego jak i miejsca będącego świadkiem historii.

Działalność edukacyjna jest - i według mnie powinna pozostać - najskuteczniejszym sposobem osadzania MGW jako ważnej instytucji w życiu kulturalnym Warszawy, a dalej Polski i świata. Działalność ta musi jednak być w najbliższych dwóch latach gruntownie przekształcona, tak by ściśle wiązała się z planowanym funkcjonowaniem Muzeum w siedzibie docelowej. W tej chwili działalność edukacji organizuje lekcje i warsztaty muzealne, konferencje dla nauczycieli i nauczycielek (w Warszawie oraz poza nią), spacer edukacyjny po terenie dawnego getta (zarówno dla grup szkolnych jak i dla dorosłych zainteresowanych historią: varsavianistów, w tym przewodników, turystów oraz mieszkańców Warszawy), przygotowuje materiały edukacyjne dla uczniów i uczennic oraz nauczycieli i nauczycielek (konspekty, podręczniki, scenariusze lekcji, materiały filmowe i inne). Bardzo pozytywnie przebiega współpraca Muzeum ze szkołami, szczególnie tymi leżącymi na dawnym terenie getta, czy z grupami przewodników warszawskich.

Programy współpracy są dobrymi przykładami udanej budowy nowych sieci aktywizujących przyszłych odbiorców i współpracowników MGW i muszą być kontynuowane. Działalność edukacyjna odbywa się głównie w szkołach lub, sporadycznie, w wynajmowanych salach lub na wolnym powietrzu, na terenach dawnego getta, przede wszystkim na terenie stanowiska archeologicznego Miła 18. Część działań ma miejsce w przestrzeni cyfrowej (strona internetowa, narzędzia do komunikacji internetowej itp.), choć Muzeum nie dysponuje specjalistycznymi narzędziami służącymi temu celowi. Działania te w dużej mierze nie są też wciąż dostępne dla osób ze szczególnymi potrzebami.

Po otwarciu Muzeum działalność edukacyjna poza siedzibą główną będzie kontynuowana – w mojej wizji teren dawnego getta warszawskiego traktowany będzie edukacyjnie jako przedłużenie wystawy stałej. Podstawą działalności edukacyjnej MGW będzie jednak planowanie, a następnie wdrażanie edukacji na terenie kompleksu Muzeum, w tym na wystawie stałej. Przygotowany zostanie m.in. katalog wystawy, opracowane zostaną teksty do audioguide'ów, następnie zaadaptowane na język angielski i hebrajski (oraz później inne języki), przeprowadzane będą szkolenia przewodników i rozszerzana grupa specjalistów ds. edukacji.

Część działań edukacyjnych prowadzona będzie po otwarciu MGW w oddzielnym, specjalnie zaadaptowanym dawnym budynku okulistycznym, w którym mieścić się będą cztery sale edukacyjne wraz z infrastrukturą wykorzystującą najnowsze możliwości i rozwiązania technologiczne. W momencie otwarcia Muzeum gotowe będą materiały edukacyjne oraz baza szkół i nauczycieli współpracujących z instytucją – ci ostatni często będą służyć będą jako konsultanci, pomagający optymalizować oferty edukacyjne. Nawiązana zostanie również bliższa współpraca z Ministerstwem Edukacji Narodowej, w tym w tworzenia programów edukacyjnych dostosowanych do podstawy programowej na różnych etapach nauczania i umożliwiających dzieciom i młodzieży autentyczny,

osobisty kontakt z przeszłością. Przestrzeń budynku edukacji pozwoli również na organizację warsztatów, zajęć i spotkań o innej, wychodzącej poza program szkolny tematyce. Niektóre będą angażować uczestniczki i uczestników w dialog ze sztuką znajdującą się w kolekcji Muzeum, inne będą wplecione w zmieniającą się przestrzeń i tkankę miasta. Wiele z nich będzie adresowanych do młodszej grupy odbiorców, co pomoże rozwinąć publiczność muzealną w dłuższej perspektywie. Muzeum nie będzie więc tylko przestrzenią wystawienniczą, ale także miejscem, w których odbiorcy będą mogli uczestniczyć w bardzo różnych formach aktywności, jak również realizować własne projekty i inicjatywy.

Opracowane zostaną wspólne lub wzajemnie się uzupełniające działania edukacyjne z innymi instytucjami kultury zajmującymi się pokrewną do MGW tematyką w Warszawie, w tym z Muzeum Historii Żydów Polskich Polin. Obejmować będzie ona również edukację antydyskryminacyjną, działania edukacyjne dla służb mundurowych czy dla innych grup zawodowych: kuratorów i kuratorek sztuki współczesnej, bibliotekarzy i bibliotekarek, pracowników i pracownic administracji publicznej. Ważną grupę docelową edukacji muzealnej stanowić będą osoby zagrożone wykluczeniem ze względu na wiek, do których muzeum docierać będzie poprzez aktywną współpracę z uniwersytetami trzeciego wieku i lokalnymi klubami seniora. Będą one nie tylko odbiorcami edukacji, ale będą również współtworzyć społeczność Muzeum: będą mogły uczestniczyć w wolontariacie, współprowadzić warsztaty wykorzystujące ich wiedzę, doświadczenie i rolę świadków historii (związane m.in. z historią dzielnicy i miasta) czy współorganizować i konsultować wydarzenia kulturalne oraz przedsięwzięcia międzypokoleniowe, w tym akcje zbierania pamiątek związanych z lokalną historią. Muzeum wprowadzi też ulgi w opłatach za wstęp oraz za udział w wydarzeniach dla starszych zwiedzających. Muzeum jako ośrodek edukacyjny powinno mieć swój program dla wolontariuszek i wolontariuszy, którzy pomagali w realizacji zadań Muzeum, a jednocześnie byłiby jego swoistymi ambasadorami i pomagali szerzyć wiedzę na temat Muzeum.

MGW będzie też prowadzić działalność edukacyjną na szczeblu międzynarodowym. W okresie objętym planem odbędzie się wspólne seminarium metodologiczne poświęcone edukacji w miejscach pamięci i „miejscach upamiętnienia in situ” zorganizowane wraz z instytucjami partnerskimi w programie FEnlKS: Muzeum Getta w Terezynie, Muzeum Narodowym Włoskiego Judaizmu i Zagłady w Ferrarze, Musee d'art et d'histoire du Judaïsme w Paryżu, Muzeum Gaona w Wilnie, Imperial War Museum w Londynie i Muzeum Dom Anny Frank w Amsterdamie. W ramach programu zorganizowane też zostaną obustronne wizyty studyjne.

Zarządzanie instytucją – szeroki obszar obejmujący strukturę instytucji, kwestie podziału zadań wewnątrz instytucji, spraw kadrowych, płacowych, wyzwań związanych z przygotowaniem, zmianą lub uporządkowaniem wewnętrznych procedur; szkolenia dla pracowników

Chcę, aby osoby pracujące w MGW mogły rozwijać się w duchu współpracy i otwartej komunikacji, w bardziej horyzontalnym i partycypacyjnym modelu zarządczym, tworząc jednocześnie nowoczesne Muzeum. Będzie to wymagało poprawy dotychczasowej komunikacji pomiędzy dyrekcją a pracownikami i pracowniczkami oraz umocnienia współpracy i zaufania. Dzięki takiej poprawie wzrośnie wśród kadry poczucie odpowiedzialności za przyszłe Muzeum, wzmocni się poczucie zaangażowania i przekonanie, że Muzeum jest wartością wspólną, nie indywidualnym projektem.

Najbliższe wyzwanie związane z zarządzaniem MGW to przede wszystkim zdefiniowanie i sprawna komunikacja zmian w instytucji, związanych z rozpoczęciem funkcjonowania Muzeum w siedzibie docelowej. Kluczowym elementem przejścia z instytucji w budowie do w pełni funkcjonującego Muzeum będzie wzrost zatrudnienia oraz podniesienie liczby i jakości szkoleń wewnętrznych, które pozwolą nowym pracownikom i pracowniczkom rozwinąć kompetencje konieczne w pracy muzealnej.

W średniej perspektywie największym wyzwaniem organizacyjno-zarządczym będzie przekształcenie Muzeum w budowie we w pełni działające Muzeum. Będzie ono wymagało zorganizowania zespołu ds. otwarcia. Do jego zadań należeć będzie nie tylko otwarcie wystawy, wydanie katalogu, opracowanie programu otwarcia, ale zadbanie o kwestie m.in. bezpieczeństwa

informatycznego, fizycznego bezpieczeństwa zwiedzających i budynku, zasad BHP i ppoż., zorganizowania obsługi klienta, wdrożenia systemu rezerwacji, wyszkolenia i zatrudnienia przewodniczek i przewodników.

Muzeum działa obecnie dwutorowo, co wpływa negatywnie na jego funkcjonowanie jako miejsca pracy i instytucji oraz potęguje poczucie niestabilności. Osoby pracujące w Muzeum są zaangażowane w pracę nad wystawą stałą, przygotowanie do otwarcia Muzeum oraz w bieżące zadania Muzeum (wystawy czasowe, praca edukacyjna, komunikacja). W konsekwencji uczestniczą jednocześnie w kilku projektach, często wymagających pracy pod silną presją czasu, nie otrzymując jasnych komunikatów co do priorytetów zadań, bez przemyślanych i jasno zdefiniowanych planów działania. Pierwszym krokiem na drodze do usprawnienia zarządzania zespołem będzie wyodrębnienie członków i członkiń zespołu, których priorytetowym zadaniem będzie przygotowanie wystawy stałej oraz otwarcie Muzeum. Jasne wyznaczenie priorytetów ograniczy często panujący dzisiaj chaos, pozwoli efektywniej rozdzielać zadania i jednocześnie umożliwi wspieranie pracowników i pracowniczek w rozwoju, co zwiększy ich zaangażowanie w pracę.

Kolejnym wyzwaniem menedżerskim jest sytuacja, w której, przy obecnej strukturze Muzeum, zespół pracuje w obrębie sztywnych działów, a ich współpraca i komunikacja często jest trudna. Przy tak złożonym projekcie, wymagającym bliskiej współpracy specjalistów i specjalistek z różnych dziedzin i elastycznego reagowania na zmiany, konieczne wydaje się ustanowienie i wprowadzenie nowych sposobów pracy projektowej. Wypracowanie horyzontalnych (projektowych) metod pracy międzydziałowej pozwoli zrównoważyć obciążenie, maksymalnie wykorzystać potencjał wciąż jeszcze małego zespołu i lepiej zorganizować wsparcie ze strony pracowników i pracowniczek zewnętrznych. Struktura ta będzie miała odzwierciedlenie w regulaminie organizacyjnym oraz regulaminie pracy. Każda ogłaszana procedura będzie odpowiednio komunikowana zespołowi. Będą odbywały się cykliczne szkolenia z zasad obowiązujących w Muzeum, m.in. z zamówień publicznych. Będę dążyła do tego, aby w Muzeum sprawniej działał elektroniczny system zarządzania umowami czy inną dokumentacją, co przyspieszy przepływ informacji, pozwoli zachować porządek i chronologię w dokumentacji.

Zamierzam stworzyć w Muzeum możliwość szkoleń nie tylko specjalistycznych, np. z konserwacji zabytków czy zmiany przepisów związanych z ochroną nieletnich, ale też skupionych na rozwoju kompetencji miękkich, np. negocjacji, komunikacji, informacji zwrotnej. Będę dążyła do integracji zespołu i budowania wśród pracowników i pracowniczek świadomości swoich praw, m.in. zdecydowanie zajmując się kwestią przeciwdziałania dyskryminacji i mobbingowi (procedura, szkolenia, powołanie rzecznika/rzeczniczki) czy wypalenia zawodowego (szkolenia, spotkania, inne metody dbania o work-life-balance). Chciałabym również stworzyć reguły zgłaszania pomysłów na wydarzenia/wystawy/zajęcia edukacyjne przez cały zespół, nie tylko pracowników merytorycznych. Moim celem jest, aby cały zespół miał realny wpływ na to, co dzieje się w Muzeum.

Konieczne jest stworzenie nowej struktury finansowania Muzeum. Działalność bieżąca Muzeum oraz działalność inwestycyjna finansowane są z dotacji MKiDN oraz ze środków unijnych (Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko). Muzeum nie ma finansowania z innych źródeł zewnętrznych, które zapewniłoby mu większą stabilność finansową, szczególnie w przypadku, kiedy przy rozpoczętej inwestycji konieczne jest zapewnienie płynności finansowania kosztów bieżących nie objętych w programie FEnIKS. Będę dążyć do zrównoważenia finansowania Muzeum przez włączenie do niego grantów (zarówno europejskich jak i pochodzących z innych instytucji) oraz środków pozyskiwanych w ramach partnerstw instytucjonalnych. Istotnym sposobem finansowania i zapewnienia stabilnego budżetu instytucji będą musiały być środki pochodzące z alternatywnych źródeł, w tym planowo, etycznie i skutecznie pozyskiwane fundusze zewnętrzne: ze sponsoringu oraz od darczyńców indywidualnych, zarówno przekazujących pojedyncze darowizny, jak i wspierających muzeum długofalowo. W Muzeum powołany zostanie pełnomocnik Dyrektora do spraw fundraisingu i relacji z darczyńcami, realizujący strategię pozyskiwania środków spoza źródeł publicznych, oraz fundacja lub stowarzyszenie, która pozwoli na szerszy dostęp do grantów i dotacji. Działania te będą połączone z działaniami promocyjnymi, budującymi wokół Muzeum zaangażowaną społeczność i skupiającymi się na jego kapitale społecznym. Akcentując misję MGW i reprezentowane przez nie wartości, działania te pozwolą zidentyfikować się z Muzeum potencjalnym darczyńcom, dla których ważne jest wspieranie instytucji realizujących istotne cele społecznych.

Obszary obowiązkowe dla Muzeów:

Wystawy – najważniejsze projekty wystaw stałych (jeśli kandydat na dyrektora przewiduje taką zmianę) i czasowych (zaplanowanych jako element koncepcji). Program nie musi obejmować wszystkich wystaw, ale musi obejmować kluczowe wydarzenia.

W przypadku MGW jako świadka historii i „muzeum upamiętniania in situ” szczególne wyzwanie stanowi włączenie do narracji ekspozycyjnej zachowanej substancji i przestrzeni historycznej. Praca nad wystawą stałą MGW to kluczowe działanie merytoryczne Muzeum w najbliższych latach. W najbliższych trzech latach wystawa stała wejdzie - o ile harmonogram inwestycji zostanie zachowany - w okres produkcji, instalacji i otwarcia. Nie ulega wątpliwości, że scenariusz wystawy wymaga na obecnym etapie gruntownej analizy pod kątem treści. Scenariusz tworzony był od 2018 r. i na jego kształt miała wpływ sytuacja polityczna, przekładająca się na ograniczenia działalności Muzeum - zabrakło m.in. współpracy i wymiany doświadczeń z innymi instytucjami kultury, a z prac nad scenariuszem wykluczono grupy najbardziej uznanych i doświadczonych naukowców zajmujących się historią getta warszawskiego, z Polski i zza granicy. Konsultacje zarówno z historykami, jak i specjalistami od rozwoju publiczności pozwolą na stworzenie nowoczesnej wystawy stałej, w pełni zgodnej z najnowszymi badaniami na temat Zagłady, dostosowującej się do zmieniających się potrzeb i oczekiwań publiczności i wykorzystującej, zgodnie z bieżącymi praktykami, potencjał „miejsca upamiętnienia in situ”. Jestem przekonana, że przy kreowaniu przekazu muzealnego na pierwszym planie winno pozostawać miejsce historyczne. Dla pełniejszego wykorzystania wyjątkowego potencjału wystawy w budynku Muzeum jako autentycznego miejsca historycznego niezbędne jest zbudowanie narracji, która odwoływać się będzie do wielopoziomowego oddziaływania materialnych śladów przeszłości.

Po otwarciu Muzeum przewidywane jest tworzenie wystaw czasowych, rozszerzających poszczególne aspekty wystawy stałej. Wystawy kontekstualizować będą poruszane na niej tematy i będą dla kuratorów i kuratorek oraz artystów i artystek współczesnych przestrzenią wypowiedzi, w których wykorzystywać będą zbiory i obiekty z kolekcji Muzeum oraz artefakty wypożyczone czy powstałe z myślą o danym projekcie. Wystawy trwać będą dziewięć miesięcy, a ich treść stanowić będzie w tym czasie temat przewodni działań edukacyjnych i popularyzatorskich Muzeum. Problematyka wystaw będzie wypracowywana w gronie ekspertów i ekspertek z zespołu Muzeum i partnerów zewnętrznych, z uwzględnieniem oferty innych instytucji oraz szerszego kontekstu kulturowo-politycznego (w tym sytuacji międzynarodowej) oraz potrzeb publiczności. Pierwsze dwie wystawy przeprowadzone zostaną z partnerami z Ukrainy (Center for Urban History) i Niemiec (Institut für Zeitgeschichte, Monachium). W związku z wystawami wydane zostaną katalogi w języku polskim i angielskim, z możliwością przetłumaczenia na niemiecki i ukraiński.

Do projektów związanych z wystawą główną oraz wystawami czasowymi zapraszani będą też młodzi twórcy i twórczynie, artyści i artystki z doświadczeniem migranckim i/lub uchodźczym oraz artyści i artystki odnoszący się do historii i kultury mniejszości narodowych i etnicznych (żydowskiej, ukraińskiej, białoruskiej, romskiej i in.). W działaniach - akcjach artystycznych, prezentacjach prac, wykładach, spotkaniach z publicznością, spacerach edukacyjnych – odnosić się będą oni do wątków poruszanych na wystawie głównej, a także do współczesnych wydarzeń społecznych oraz dialogu międzykulturowego.

W pierwszych dwóch latach funkcjonowania Muzeum, proponuję wystawy skoncentrowane wokół następujących tematów uzupełniających wystawę stałą i związanych ze społeczną rolą Muzeum:

1. **Getto we Lwowie: historia i społeczność w obliczu dwóch totalitaryzmów.** Wystawa dotyczyć będzie miejsca bardzo ważnego w historii Zagłady na terenie okupowanej Polski, a jednocześnie mało zbadanego i prawie w niej nieobecnego. Historia getta we Lwowie to w dużej mierze historia przymusowych migracji w czasie Zagłady, wokół wystawy zostanie więc zorganizowany program edukacyjny aktywizujący i włączający osoby o doświadczeniu migranckim. Wystawa powstanie w ścisłej współpracy z organizacjami z Ukrainy, m.in. Center for Urban History.
2. **Getta: historia emocji.** Wystawa skoncentruje się na emocjonalnej historii gett na terenie

okupowanej Polski i będzie elementem wspólnego projektu badawczo-edukacyjnego prowadzonego wspólnie z Institut für Zeitgeschichte w Monachium, gdzie prowadzone są badania dotyczące doświadczenia Żydów przesiedlonych z Niemiec do gett w Europie Wschodniej. Wystawa będzie skupiać się na dokumentach osobistych, zarówno z kolekcji MGW, jak i innych instytucji. Próby tworzenia historii getta przez pryzmat historii emocji podejmowane były w stosunku do getta warszawskiego, ale naszym celem będzie włączenie do tej opowieści również głosów do tej pory niesłyszanych, pochodzących z małych miejscowości i należących do osób wykluczonych z głównej narracji o doświadczeniu Zagłady, w tym kobiet i dzieci oraz uchodźców i przesiedleńców. Wokół wystawy zorganizowany zostanie projekt edukacyjny włączający mieszkańców miejscowości, z których świadectwa znajdują się na wystawie

3. **Zagłada Romów w perspektywie europejskiej.** Wystawa pozwoli na szersze pokazanie wkraczającego do debaty publicznej tematu zagłady Romów i Sinti. Na wystawie znajdą się obrazy artystek romskich Małgorzaty Mirgi-Tas i Ceiji Stojki, wchodzące w dialog z dziełami znajdującymi się na wystawie stałej. Wystawa pokaże zagładę Romów w szerokim kontekście, dzięki czemu ukáže miejsce getta warszawskiego w europejskim procesie Zagłady. Wokół wystawy zorganizowany będzie program edukacji antydyskryminacyjnej.

Zarządzanie zbiorami – polityka rozbudowy zbiorów; wyzwania związane z ewidencją zbiorów; badania proveniencyjne; utrzymanie magazynów muzealnych; konserwacja zbiorów

Wyróżniająca się i budząca coraz większe zainteresowanie kolekcja artefaktów nie tylko o wartości historycznej, ale także o dużym ładunku emocjonalnym jest nieodłączną wartością i istotnym zasobem MGW. Muzeum jako strażnik historii gromadzi, chroni i udostępnia przedmioty reprezentujące historię ofiar i ocalałych.

Główny cel rozwoju kolekcji w okresie objętym planem to uzupełnianie jej o obiekty muzealne, archiwalne lub biblioteczne, które mogą wzbogacić wystawę stałą (zastępując obecnie używane obiekty wypożyczone i kopie). Dział zbiorów będzie prowadził poszukiwania i zbiórkę artefaktów związanych z historią Żydów w Warszawie i historią Zagłady, przede wszystkim historią getta warszawskiego: dokumentów osobistych, zdjęć, obiektów kultu religijnego, przedmiotów codziennego użytku i militariów. Ważną część kolekcji Muzeum stanowi sztuka, przede wszystkim dzieła autorstwa artystów i artystek żydowskich lub związane z tematyką Zagłady i jej percepcją. Muzeum zamierza również zwracać się o wypożyczenia lub licencje do instytucji posiadających zbiory o tematyce pokrewnej do zbiorów MGW. Naturalne jest też rozszerzenie rozpoczętych w 2024 r. prac nad przygotowaniem replik i kopii muzealnych (obiektów wypożyczonych czy obiektów wrażliwych na światło, zgodnie z zaleceniami konserwatorskimi). Pracownicy i pracowniczki działu zbiorów będą również brać udział w pracach koncepcyjnych i przygotowawczych przy wystawach czasowych organizowanych przez MGW.

Dział zbiorów zajmuje się też zapewnieniem opieki konserwatorskiej zbiorom muzealnym. Zbiory Muzeum są ogromnie zróżnicowane pod kątem gabarytów, technik wykonania i stanu zachowania, stąd też działania konserwatorskie obejmują szerokie spektrum technik i zabiegów, często wymagających poszukiwania nowatorskich rozwiązań. Jednocześnie, przy zbiorach o tak silnym nacechowaniu emocjonalnym, zarówno konserwacja, jak i jej świadome zaniechanie ma ważne znaczenie symboliczne i etyczne.

Ogromnym wyzwaniem jest zapewnienie właściwej opieki zabytkom archeologicznym pochodzącym z wykopalisk prowadzonych przez Muzeum przy ul. Miłej oraz pozyskanych z innych instytucji. Artefakty te są bardzo zróżnicowane i na ogół zaawansowane są w nich procesy korozji. Planowane jest również dalsze opracowywanie konserwatorskie zabytków archeologicznych przekazanych przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – przygotować należy ich odwzorowania cyfrowe, opracować raporty stanu zachowania i wytyczne do ekspozycji.

Namysłu wymaga planowanie akwizycji nowych obiektów, gdyż pochodzą one z różnorodnych źródeł (pamiątki przypadkowo odnalezione przez osoby trzecie, przechowywane przez rodziny, przedmioty pojawiające się na aukcjach lub obiekty pochodzenia archeologicznego), i ujawniają się w nieprzewidywalnym czasie i okolicznościach. Ponadto znaczna część obiektów jest sprowadzana

z zagranicy, przede wszystkim z Izraela i Stanów Zjednoczonych. Pojawia się też problem niepewnej proveniencji i autentyczności obiektów, charakterystyczny dla artefaktów związanych z Zagładą. Z kolei w związku z innymi obiektami pojawiają się wątpliwości natury prawnej, dotyczące legalności ich pochodzenia.

Ze względu na swoją specyfikę szczególnie ważnym elementem działań Muzeum w zakresie gromadzenia zbiorów jest budowanie długotrwałych relacji z darczyńcami. Muzeum uzyskuje wiele pamiątek po ofiarach Zagłady od przechowujących je rodzin, pozyskiwanie tak wartościowych dla darczyńców depozytów pamięci jest często bardzo trudne, wymaga również szczególnej delikatności. Kolejnym wyzwaniem jest rosnąca wartość przypisywana przedmiotom upamiętniającym Zagładę, związana z odchodzeniem ostatnich świadków. Ze względu na te wyzwania kluczowe jest zapewnienie pracownikom i pracowniczkom możliwości rozwoju kompetencji dotyczących odnajdywania i pozyskiwania zbiorów oraz ich udostępniania.

Muzeum nie stworzyło jeszcze zasad gromadzenia zbiorów cyfrowych: planowego pozyskiwania, wprowadzenia do kolekcji nowych materiałów i uporządkowania tych już posiadanych. Konieczne jest też usystematyzowanie zasad udostępniania przez Muzeum reprodukcji cyfrowych do publikacji naukowych i prac badawczych, tak by móc jak najszerzej propagować poprzez takie działania wiedzę o historii Zagłady.

Ważnym elementem polityki Muzeum związanej z zarządzaniem zbiorami będzie rozszerzanie współpracy międzynarodowej. Kluczowa będzie tu zwłaszcza ścisła współpraca z instytucjami zajmującymi się upamiętnieniem i upowszechnianiem historii Zagłady. Będzie to bezpośrednia kooperacja z muzeami, w tym United States Holocaust Memorial Museum, YIVO, Memorial de la Shoah czy Jidisches Museum Berlin, Jidisches Museum Frankfurt, NS-Doku Monachium. Kontynuowana będzie współpraca z muzeami i instytucjami kultury w Izraelu, przede wszystkim Jad Waszem i Ghetto Fighters' House. Obejmie ona zwłaszcza udzielenie dostępu do zbiorów: MGW będzie mogło tu zwłaszcza zaoferować unikalne materiały zdjęciowe i nagrywane przez pracowników i pracowniczki Muzeum rozmowy ze świadkami i świadkiniami historii, a także z drugim i trzecim pokoleniem (projekt takich wywiadów jest w planach). Po przystąpieniu do sieci European Holocaust Research Infrastructure zdigitalizowana kolekcja MGW zostałaby włączona do ogólnodostępnej bazy EHRI.

Obszary do wyboru:

Badania naukowe -przewidywane projekty badawcze; udział w konsorcjach; tworzenie centrów kompetencji;

Muzeum będzie współtworzyć wielogłos na temat historii Warszawy, stanie się czołową instytucją zbierającą i utrwalającą materialne i niematerialne żydowskie dziedzictwo warszawskie. Dzięki swojej szczególnej pozycji – instytucjonalnego ośrodka wiedzy o getcie warszawskim – będzie mogło dać mieszkańcom i mieszkankom Warszawy impuls do refleksji o nich samych. Wspierać będzie także profesjonalne i amatorskie badania warszawianistyczne oraz inicjatywy oddolne, zwłaszcza te, które wzmacniają działania statutowe Muzeum. Będzie również oferowało program pobyków studyjnych dla osób zajmujących się nauką, muzealnictwem, sztuką czy konserwacją zbiorów.

Wcześniej, w latach 2025-2027 działalność działu naukowego skupiać się będzie przede wszystkim na przygotowywaniu wystawy: pisaniu tekstów na wystawę i przygotowywaniu aplikacji wiedzy. Powstawać naukowe i popularyzatorskie opracowania tematów, które będą rozwijać wątki prezentowane w kolejnych galeriach. Ta działalność musi być w tej chwili priorytetem zespołu. Jednocześnie ważne będzie stworzenie przez dział naukowy programu badawczego i wydawniczego, który pozwoli dotrzeć do bardzo zróżnicowanej grupy odbiorców, o różnym poziomie świadomości historycznej i tym samym poszerzać publiczność Muzeum. Członkowie i członkinie zespołu będą nadal prowadzić indywidualne projekty związane z historią getta warszawskiego, szczególnie historią grup wykluczonych z głównej narracji na temat Zagłady. W ramach działalności zespołowej dyskutowane będą problemy związane z przedstawianiem tej historii na wystawach, z jej upamiętnianiem, a także odpowiednim kształtowaniem kolekcji i edukowaniem. Działaniem uzupełniającym będzie praca nad publikacją ksiąg pamięci wydawanych po wojnie przez ocalałych żydowskich mieszkańców miasteczek z terenów przedwojennej Polski oraz

przygotowywanie wystaw czasowych.

Na polu naukowo-badawczym naturalnym partnerem MGW powinien być Żydowski Instytut Historyczny. To w zbiorach ŻIH znajduje się najważniejsza kolekcja archiwalna dotycząca getta warszawskiego: Archiwum Ringelbluma, na którym opiera się też wystawa stała MGW. Dział dokumentacji ŻIH zawiera z kolei źródła niezbędne do prac nad historią i upamiętnieniem gett poza Warszawą oraz nad projektem publikacji ksiąg pamięci. Moim celem jest głęboka współpraca z ŻIH obejmująca wspólne badania naukowe, seminaria i publikacje, szczególnie gdy po ukończeniu prac nad wystawą stałą i otwarciu docelowej siedziby Muzeum w stopniu większym niż dotychczas stanie się ośrodkiem naukowo-badawczym.

Na poziomie międzynarodowym Muzeum włączy się jako partner w działania planowanego konsorcjum badawczego koordynowanego przez Center for Urban History we Lwowie, zajmującego się historią gett na terenie dzisiejszej Ukrainy na tle gett w innych częściach okupowanej Polski (w tym getta warszawskiego). Działania te będą też powiązane z pierwszą planowaną wystawą czasową dotyczącą getta we Lwowie. Rezultatem planowanej przeze mnie współpracy z Institut für Zeitgeschichte w Monachium będzie zaś projekt naukowo-wystawienniczy dotyczący historii emocjonalnej małych gett, który zakończy się wystawą czasową prezentowaną w MGW i w Monachium.

Budowanie publiczności – działania na rzecz zwiększenia frekwencji; zróżnicowana oferta dla różnych grup społecznych i wiekowych; zmiany struktury publiczności; schematy lojalnościowe; promowanie działalności instytucji

Zbudowanie zaangażowanej i lojalnej grupy odbiorców Muzeum i skuteczne rozszerzenie jego społecznego oddziaływania stanowi jedno z kluczowych wyzwań, które należy podjąć niezwłocznie, traktując je jako fundament przygotowań do otwarcia placówki. Pierwszym krokiem będzie precyzyjne określenie grup docelowych, a także przeprowadzenie pogłębionej analizy ich potrzeb, możliwości, ograniczeń oraz dotychczasowego stopnia uczestnictwa w kulturze. Kolejnym - stworzenie planu, dzięki któremu Muzeum będzie mogło stać się dla nich przestrzenią dialogu i działania, prowadzącą do ich rozwoju kulturalnego i społecznego. Celem jest też włączenie publiczności w kształtowanie kierunku rozwoju Muzeum.

Kolejne kręgi potencjalnej publiczności stanowić będą: społeczność lokalna, w tym mieszkańcy Muranowa, dalej publiczność warszawska, ogólnopolska i międzynarodowa. Rozwój publiczności oparty będzie na trzech celach: pogłębieniu i wzmocnieniu relacji Muzeum z obecną publicznością (odbiorcami treści internetowych, publikacji, wystaw czasowych oraz uczestnikami działań edukacyjnych), zwiększeniu liczby odbiorczyń i odbiorców z grup wytypowanych jako docelowe oraz zainteresowanie i włączenie do publiczności Muzeum również grup, które do tej pory nie były chętne do uczestnictwa w jego działaniach. Opracowanie strategii dotarcia do tych grup uznać trzeba za priorytet pracy Muzeum w ciągu najbliższych lat.

Publiczność muzeum stanowić będą osoby o bardzo różnych kompetencjach kulturowych, bardzo różnych doświadczeniach, bardzo odmiennych motywacjach i potrzebach. Naturalnie, Muzeum przyciągać będzie w dużej mierze osoby pragnące zachowania i uczczenia pamięci getta warszawskiego i jego ofiar i utożsamiające się z dziedzictwem żydowskim. Wyniki przeprowadzonych przez Muzeum badań (ankieta zrealizowana w okresie listopad-grudzień 2023 roku) wskazują na kluczowe aspekty, które kształtują zainteresowanie ofertą instytucji. Wśród najważniejszych motywacji ankietowani wymieniają w szczególności znaczenie historyczne instytucji – dla 54,3% respondentów Muzeum jest istotnym punktem odniesienia w kontekście historii Polski, a dla 49% – stolicy. Ponadto około jedna trzecia badanych podkreślała potrzebę zachowania pamięci o historii polsko-żydowskiej. Za niepowtarzalną wartość Muzeum w kontekście tworzenia publiczności trzeba więc uznać jego siedzibę: budynek szpitala, usytuowany na historycznej granicy polskiej i żydowskiej Warszawy i odgrywający ważną rolę zarówno w polskiej jak i żydowskiej historii.

Muzeum docierać będzie do planowanej publiczności przede wszystkim przez intensywną kampanię informacyjną, która rozpocznie się w mediach tradycyjnych i społecznościowych oraz w przestrzeni miejskiej rok przed planowanym otwarciem. Kampania oparta będzie na zweryfikowanej na podstawie badań strategii komunikacyjnej Muzeum. Celem kampanii będzie skuteczne przyciągnięcie potencjalnych odbiorców, promocja oferty Muzeum i kreowanie jego wizerunku oraz

zbudowanie relacji z mediami i interesariuszami, w tym środowiskami żydowskimi i darczyńcami. Ważnym celem działań Muzeum na drodze do budowania publiczności będzie wypracowanie renomy i rozpoznawalności MGW, jego wiarygodności i pozycji międzynarodowej jako ośrodka przekazywania pamięci o Zagładzie Żydów polskich, mogącego wnieść znaczący wkład w rozwój ogólnoeuropejskiej kultury pamięci. Muzeum współpracować będzie z Instytutami Polskimi i polskimi placówkami konsularnymi – celem będzie poszerzanie wiedzy na temat Muzeum wśród obywateli polskich i osób z polskimi korzeniami mieszkających za granicą. Działalność ta pozwoli propagować wiedzę o istnieniu Muzeum, tworzyć grupę jego przyszłych odbiorców i odbiorczyń, a jednocześnie rozbudowywać kolekcję Muzeum poprzez pozyskiwanie darów i depozytów. Współpraca będzie obejmowała zagraniczną dystrybucję materiałów przygotowanych w Muzeum, wykłady i prezentacje na temat MGW oraz wystawy czasowe przygotowywane przez Muzeum i pokazywane za granicą. Podobna działalność powinna być prowadzona w ramach innych sieci, np. sieci Jewish Community Council Global.

W kontekście tworzenia zaangażowanej publiczności, szczególne znaczenie będzie miało zapewnienie pełnej dostępności oferty – zarówno dla osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, jak i dla tych, którzy z powodu ograniczeń ekonomicznych mają trudności w dostępie do kultury. W Muzeum przewidziano specjalne godziny otwarcia dla osób neuroróżnorodnych, które będą miały możliwość odwiedzenia wystaw w warunkach minimalizujących bodźce sensoryczne. Dodatkowo, planowany jest dzień bezpłatny, umożliwiający zwiedzanie osobom w sytuacji wykluczenia ekonomicznego. W ramach działań na rzecz szerokiego dostępu Ogród Muzeum, w którym planowana jest instalacja artystyczna oraz makieta getta, będzie otwarty dla wszystkich gości w godzinach pracy Muzeum, bez opłat.

Ważnym elementem przyciągającym uwagę publiczności pozwalającym zindywidualizować przekaz kierowany do różnych grup odbiorców jest wykorzystanie nowoczesnych technologii multimedialnych, w tym filmów, modeli 3D, filmów w technologii VR oraz aplikacji rozszerzonej rzeczywistości (AR), które umożliwią wirtualne zwiedzanie zbiorów Muzeum, galerii tematycznych oraz przestrzeni dawnego getta. Programy dla osób ze szczególnymi potrzebami obejmą m. in. produkcję narzędzi edukacyjnych i materiałów ułatwiających odbiór wystaw: tworzenie tyflografik, audiodeskrypcji obiektów, napisów do materiałów audio-wideo; zakup sprzętu, który ułatwi osobom ze szczególnymi potrzebami odbiór wydarzeń programowych, prezentowanych na wystawach treści oraz korzystanie z infrastruktury Muzeum; organizację wydarzeń dla osób ze szczególnymi potrzebami oraz udostępnianie wybranych działań programowych (np. tłumaczenie na polski język migowy (PJM)).

Inwestycje - obszar dotyczy nowych lub trwających inwestycji podejmowanych przez instytucję (budowa lub remont obiektów, zakupy nowych obiektów);

Muzeum jest w trakcie budowy swojej siedziby docelowej i na tym etapie działalności obszar inwestycji trzeba uznać za najważniejszy. Zgodnie z wynikami analizy SWOT jest to obszar szczególnie wrażliwy, obciążony licznymi ryzykami, ale jednocześnie stanowiący fundament dalszego rozwoju instytucji. Projekt przewiduje zarówno budowę nowych obiektów, jak i modernizację istniejących budynków, obejmującą prace konserwatorskie, restauracyjne i renowacyjne. Muzeum, pełniące funkcję upamiętnienia w „przestrzeni in situ”, będzie nie tylko kolekcją indywidualnych relikwów, ale również samym w sobie stanowić relikw – przestrzeń o historycznym znaczeniu.

Inwestycja obejmuje renowację oraz rozbudowę zabytkowych budynków dawnego szpitala dziecięcego Bersohnów i Baumanów przy ulicach Siennej 60 oraz Śliskiej 51 w Warszawie i przekształcenie ich na cele wystawiennicze i edukacyjne. Projekt zakłada również budowę dwóch nowych budynków: pierwszy będzie mieścił na parterze strefę wejścia i kawiarnię, a na wyższych kondygnacjach biura, sale konferencyjne i pracownie badawcze i posiadać będzie ogród na dachu; drugi to budynek techniczny, pełniący rolę zaplecza Muzeum.

Częścią inwestycji jest również aranżacja wnętrz, zagospodarowanie przestrzeni oraz wyposażenie wystawy stałej, sali wystaw czasowych, audytorium, przestrzeni edukacyjnych, strefy wejściowej, księgarni, Mediateki, a także przestrzeni biurowych, specjalistycznych pracowni naukowych, pracowni digitalizacji oraz zaplecza (pokojów socjalnych, szatni, toalet). Ponadto

równolegle opracowywana jest wizualna identyfikacja siedziby Muzeum – zarówno wewnętrzna, jak i zewnętrzna.

Projekt budowlany siedziby Muzeum uwzględnia zasady projektowania uniwersalnego, aby wszystkie przestrzenie były dostępne dla osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Ponadto Muzeum priorytetowo traktuje kwestie efektywności energetycznej, zrównoważonego rozwoju i dostępności, poczynając od fazy koncepcyjnej inwestycji. W ramach działań projektowych przed przystąpieniem do adaptacji zabytkowych budynków zlecono audyt energetyczny, który stanowił podstawę świadomego podejmowania decyzji projektowych.

Dzięki zastosowaniu szeroko rozumianych zasad zrównoważonego rozwoju i dostępności inwestycja wpisuje się w zasady Nowego Europejskiego Bauhausu. Muzeum promuje zachowanie dziedzictwa materialnego i niematerialnego – utrwalenie substancji zabytkowej służyć będzie jednocześnie funkcjonalności jako nowo użytkowana przestrzeń. Zapewni to nowe życie obiektów oraz poprzez zachowanie „ducha miejsca”, budowanie narracji wystawy stałej wokół zabytkowych obiektów, zachowanych detali przestrzeni, świadków historii i ludzi z nimi związanych.

Zaakceptowana koncepcja projektowa, obejmująca zarówno rozwiązania architektoniczne, jak i projekt wystawy stałej, została oceniona w ramach audytu dostępności oraz warsztatów eksperckich z zakresu dostępności, zrównoważonego rozwoju, funkcjonalności oraz estetyki. Celem było stworzenie optymalnego projektu, który będzie służył nie tylko zwiedzającym, ale także zapewni komfort pracy pracownikom i pracowniczkom Muzeum oraz pomoże budować społeczność świadomą kwestii ekologicznych i dostępności.

Jeśli chodzi o ryzyka związane z inwestycją, głównymi wyzwaniami są koszty oraz zapewnienie personelu do zarządzania projektem. Budowa Muzeum wymaga ścisłej współpracy z administracją państwową oraz samorządową, co może prowadzić do opóźnień w procesie wydawania zezwoleń, licencji, zgód konserwatorskich oraz odbiorów poszczególnych etapów prac budowlanych. Dodatkowo, nieprzewidziane komplikacje budowlane, awarie czy konieczność przeprowadzenia badań archeologicznych mogą wpłynąć na harmonogram prac. Ważnym aspektem minimalizacji ryzyka jest również dobra komunikacja z otoczeniem budowy, z uwzględnieniem potrzeb społeczności lokalnej, aby proces inwestycyjny był jak najmniej uciążliwy dla sąsiadujących z Muzeum obiektów mieszkalnych i usługowych.

Z racji statusu obiektów jako zabytków, inwestycja wymaga licznych interwencji budowlanych realizowanych pod nadzorem konserwatorskim. Teren, na którym prowadzone są prace, wraz z budynkami, jest objęty ochroną prawną, a badania historyczne obejmują również teren przylegający do siedziby Muzeum. Kompozycja architektoniczna nowych obiektów została zaprojektowana tak, aby kontynuować historyczny charakter tego terenu, w nawiązaniu do układu urbanistycznego działek oraz z uwzględnieniem elementów krajobrazowych. Projekt budowlany ma podkreślić autentyczność zabytkowych obiektów, a nowo wprowadzone elementy będą się z nimi harmonijnie łączyć. Wszelkie prace modernizacyjne i konserwatorskie będą realizowane we współpracy z wojewódzkim konserwatorem zabytków, zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi oraz wymogami projektowymi.

CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA:

I.1. SPOŁECZEŃSTWO

Określenie celu

Cel: Animowanie dyskusji społecznej o dziedzictwie getta

(aktualizacja zgodnie z pismem DDK-WM.6002.149.2025.JW z dnia 13 listopada 2025 r.)

Poza tradycyjną komunikacją, przedstawiającą Muzeum jako nową, dostępną instytucję kultury, MGW powinno podjąć dyskusję na tematy trudne: roli ostańców z getta warszawskiego, stopnia ingerencji i przekształcenia Szpitala Dziecięcego Bersohnów i Baumanów, trudnej historii szpitala jako miejsca cierpienia i śmierci, a także dzisiejszego życia na ruinach getta. Ten ostatni temat pojawił się w debacie publicznej wokół prowadzonego przez MGW stanowiska archeologicznego na ul. Miłej

PROGRAM DZIAŁANIA NA LATA 2025-2029

(debata naukowa na Politechnice Warszawskiej wokół wyzwań archeologii współczesności, oprowadzanie po stanowisku przez artystów i aktywistów, poruszające kwestie trudnego dziedzictwa czy dyskusje sąsiedzkie) i powinny być rozszerzone również na docelową siedzibę Muzeum. Muzeum jako miejsce, w które prawdziwie zaangażowana ma być lokalna społeczność, musi z pełną świadomością się w taką debatę włączyć.

Po otwarciu Muzeum będzie mogło kontynuować publiczną dyskusję o trudnym dziedzictwie dzięki tematyce podejmowanej na wystawie. Będzie ona skupiać się na grupach wykluczonych (często wielokrotnie) w getcie warszawskim i będzie szeroko i dogłębnie prezentować historię innych gett, do tej pory pozostających poza głównym nurtem historiografii Zagłady. Tematy te powinny być rozszerzane w wystawach czasowych i w działaniach edukacyjnych.

Okres realizacji celu

2026-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Społeczeństwo

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

2026 - zorganizowanie jednej dyskusji publicznej na temat związany z trudną przeszłością.

2027- zorganizowanie jednej dyskusji publicznej na temat związany z trudną przeszłością.

2028- zorganizowanie czterech dyskusji publicznych na tematy związane z trudną przeszłością. Co najmniej dwie będą skierowane do społeczności lokalnej.

2029 -zorganizowanie czterech dyskusji publicznych na tematy związane z trudną przeszłością. Co najmniej dwie będą skierowane do społeczności lokalnej.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-4 rocznie

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, granty, częściowo współfinansowane przez instytucje partnerskie

Sposób komunikowania /promowania celu

Informacja na kanałach komunikacyjnych Muzeum i partnerów

I.2. SPOŁECZEŃSTWO

Określenie celu

Cel: Poglębianie partnerstw instytucjonalnych.

(aktualizacja zgodnie z pismem DDK-WM.6002.149.2025.JW z dnia 13 listopada 2025 r.)

Bez wątpienia Muzeum należy wyraźniej wpisać w już istniejącą sieć współpracy między organizacjami i instytucjami zajmującymi się historią Żydów i ich dziedzictwem. Stworzyć też należy w Warszawie i poza nią nowe sieci aktywistów związanych z MGW. W tej chwili Muzeum współpracuje jedynie w bardzo ograniczonym stopniu z instytucjami kultury zajmującymi się dziedzictwem żydowskim w Warszawie (Muzeum Historii Żydów Polskich Polin i Żydowski Instytut Historyczny, Oddział Muzeum Historii Polski-Centrum Informacji i Edukacji o Polakach Ratujących Żydów) oraz historią Warszawy (Muzeum Warszawy, Muzeum Powstania Warszawskiego). Nie mam wątpliwości, że sytuacja ta musi ulec zmianie i pomiędzy tymi instytucjami a MGW musi zostać nawiązana bliska współpraca dotycząca edukacji, wystaw i upamiętnienia. Podobne formy współpracy powinny być nawiązane z warszawskimi uczelniami: Wydziałem Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, Akademią Sztuk Pięknych czy programami publicznymi w wybranych warszawskich bibliotekach miejskich. Chcę kontynuować i zacieśniać współpracę z muzeami martyrologicznymi, w tym tymi związanymi z historią getta warszawskiego: Państwowym Muzeum na Majdanku i Muzeum Treblinka. Historia obozów i podobozów na Lubelszczyźnie i ośrodka zagłady Treblinka to ciąg dalszy historii prezentowanej na wystawie stałej w MGW i bliższa współpraca pomiędzy instytucjami jest konieczna, byw sposób pełny przedstawić życie i śmierć Żydów z getta warszawskiego. Wizyta w MGW powinna być dla odbiorców wystawy stałej

impulsem do wybrania się następnie do Muzeum Treblinka. Naturalna wydaje mi się też współpraca na gruncie edukacyjnym, w tym łączone zwiedzanie MGW i Treblinka, oraz wydawniczym, przy publikacjach dotyczących ludzi, których życie i śmierć związane było z gettem warszawskim i Trebliką.

Okres realizacji celu

2027-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Społeczeństwo

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Zorganizowanie jednego w 2027 roku oraz sześciu w roku 2028 i 2029 partnerskich wydarzeń publicznych związanych z tematyką wystawy stałej i wystawami czasowymi i mających na celu aktywizację przyszłych odbiorców MGW. Wszystkie wydarzenia odbędą się we współpracy z innymi instytucjami lub organizacjami, co rozszerzy jednocześnie sieć współpracy MGW.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-6 rocznie

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, granty, częściowo współfinansowane przez instytucje partnerskie

Sposób komunikowania / promowania celu

Informacja na kanałach komunikacyjnych Muzeum i partnerów

1.3. SPOŁECZEŃSTWO

Określenie celu

Cel: Zorganizowanie międzynarodowego konkursu na instalację artystyczną związaną z historią Warszawy i getta warszawskiego.

(aktualizacja zgodnie z pismem DDK-WM.6002.149.2025.JW z dnia 13 listopada 2025 r.)

W ogrodzie Muzeum Getta Warszawskiego planowane jest umieszczenie instalacji artystycznej, której projekt wyłaniany będzie w ramach cyklicznego, międzynarodowego konkursu (biennale) i która nawiązywać będzie do historii Warszawy i getta warszawskiego. Ogród Muzeum stanowić będzie dostępną dla wszystkich przestrzeń, otwartą w godzinach pracy Muzeum. Jego założenia nawiązywać będą bezpośrednio do przedwojennego zagospodarowania tego terenu. Przy ograniczonej przestrzeni wystaw czasowych w Muzeum, teren ogrodu stanowić będzie naturalnie dodatkową przestrzeń wystawienniczą i miejsce spotkań. W przestrzeni ogrodu będą również organizowane zajęcia edukacyjne.

Okres realizacji celu

2028-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Społeczeństwo

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Zorganizowanie międzynarodowego konkursu artystycznego i zbudowanie wokół niego powracającej publiczności Muzeum.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja celowa, granty zewnętrzne

Sposób komunikowania / promowania celu

Informacja na kanałach komunikacyjnych Muzeum, prezentacja na terenie Muzeum

I.4. SPOŁECZEŃSTWO

Określenie celu

Cel: Stworzenie formuły upamiętnienia „Miłej 18.”

Muzeum stale współpracuje przy opracowaniu i realizacji upamiętnienia Miła 18": odsłoniętych podczas prac archeologicznych murów piwnicznych i fundamentowych kamienic przy dawnej ulicy Miłej 18 i 20. Stanowisko archeologiczne, o przybliżonych wymiarach 20 x 10 m, jest osłonięte przed deszczem i słońcem za pomocą wysokiego, jednohalowego namiotu z tworzywa sztucznego. Z uwagi na wysoką wartość martyrologiczną i historyczną „Miłej 18" konieczne jest opracowanie sposobu postępowania z odsłoniętymi relikatami kamienic, po kilkudziesięciu latach w niesprzyjających konserwacji warunkach ulegają one bowiem przyspieszonej degradacji i wymagają niezwłocznych interwencyjnych działań konserwatorskich. Proces zarządzania dziedzictwem kulturowym, którego reprezentacją są relikty kamienic przy dawnej ul. Miłej 18 i 20 wpisane do rejestru zabytków, wymaga podjęcia właściwych decyzji co do przyszłości tego zabytku. Nadrzędnym celem winno być zachowanie autentyczności tego miejsca i wartości dla społeczeństwa. Moim celem jest wypracowanie przy udziale innych instytucji formy zabezpieczenia i upamiętnienia tej przestrzeni. Podjęcie odpowiednich działań jest też szansą na spojrzenie na to i inne miejsca naznaczone traumą z perspektywy teraźniejszości, wzajemnych związków z lokalną społecznością i jej potrzeby pamięci.

Okres realizacji celu

2025-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Społeczeństwo

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Stworzenie szerokiego zespołu, składającego się z przedstawicieli różnych instytucji, którzy opracują założenia dla przyszłego upamiętnienia na terenie Miłej 18, które mogłoby pełnić funkcje wystawiennicze poświęcone prezentacji wyników badań wykopaliskowych z zakresu archeologii współczesności i archeologii Holokaustu, a także być centrum edukacyjnym oraz miejscem wspólnych działań lokalnej społeczności.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja celowa, granty zewnętrzne

Sposób komunikowania/promowania celu

Informacja na kanałach komunikacyjnych Muzeum i partnerów, komunikacja na terenie Miłej 18

II.1. EDUKACJA

Określenie celu

Cel: Włączenie do edukacji tematyki małych gett.

Zamierzam organizować rocznie trzy seminaria wyjazdowe dla nauczycieli, związane z badaniem i upamiętnieniem Zagłady poza Warszawą, przede wszystkim w małych gettach, we współpracy z lokalnymi aktywistami i aktywistkami. Chciałabym rozwijać Muzeum również poprzez działalność edukacyjną poza Warszawą, na obszarach wiejskich oraz w obszarach zagrożonych wykluczeniem. Muzeum będzie gromadzić historie przedwojennych sztetli i powstałych tam w trakcie II wojny światowej gett i organizować spotkania wokół lokalnej historii, spacerów edukacyjne, prelekcje, wystawy czy lekcje dla szkół. Do działań tych zaliczyć można też wymianę

PROGRAM DZIAŁANIA NA LATA 2025-2029

wiedzy i narzędzi pomocowych z aktywistami z mniejszych miejscowości. Działania te cieszą się już teraz ogromnym zainteresowaniem i są bez wątpienia kierunkiem edukacyjnym, który Muzeum powinno rozwijać. Nie ulega wątpliwości, że te partnerstwa z organizacjami takimi jak Brama Cukermana czy Dom Pamięci w Płońsku pomogą Muzeum opracować własne, nowatorskie sposoby opowiadania o przeszłości.

Okres realizacji celu

2025-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Edukacja

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Liczba zrealizowanych seminariów

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-3 rocznie

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, granty

Sposób komunikowania / promowania celu

Kampania informacyjna w szkołach i na mediach społecznościowych muzeum oraz organizacji partnerskich, relacje z wydarzeń.

II.2. EDUKACJA Określenie celu

Cel: tworzenie ścieżek edukacyjnych.

Muzeum rozpoczęło dopiero pracę nad tworzeniem ścieżek zwiedzania wystawy. Konieczne jest ich dostosowanie do potrzeb współczesnej publiczności, szczególnie pod względem ekspozycji na treści drastyczne i bodźce emocjonalne. Niezbędne jest też opracowanie sposobu przygotowania zwiedzających do percepcji i przeżywania wystawy, tak by radzili sobie z treściami związanymi z traumatycznymi wydarzeniami i przestrzenią o dużym ładunku emocjonalnym. Należy też przygotować ścieżki specjalistyczne, związane z wyjątkowymi cechami MGW, szczególnie znajdującą się na wystawie kolekcją sztuki współczesnej.

Okres realizacji celu

2025-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Edukacja

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Zrealizowanie trzech ścieżek zwiedzania wystawy, w tym jednej związanej ze znajdującą się na niej sztuką.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-3

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, granty zewnętrzne

Sposób komunikowania / promowania celu

Informacje w mediach Muzeum

II.3. EDUKACJA

Określenie celu

Cel: Organizowanie spacerów edukacyjnych.

Choć można założyć, że przy wciąż rozwijającej się ofercie edukacyjnej warszawskich instytucji kultury prowadzenie konkurencyjnej wobec nich działalności edukacyjnej będzie napotykało na wyzwania, sprostać im będzie można, przedstawiając publiczności propozycje czerpiące z wyjątkowości MGW jako „muzeum pamięci in situ”. I tak np. budynki MGW wraz z fragmentem muru getta (na terenie pobliskiego Liceum im. Henryka Sienkiewicza), włączone jako prolog w Trakt Pamięci Męczeństwa i Walki Żydów w Warszawie, staną się miejscem wyjściowym do działań edukacyjnych w przestrzeni byłego getta warszawskiego. Działania te będą miały przede wszystkim sprawić, że uczestnicy dostrzegą ukryty krajobraz byłego getta oraz zachowane na jego terenie materialne ślady przeszłości, łącznie z podziemną warstwą fundamentów i piwnic budynków, która pokazywana jest podczas warsztatów edukacyjnych na stanowisku archeologicznym „Miła 18.” Tym samym Muzeum wejdzie w świadomy dialog z otaczającą go przestrzenią i włączy ją w swoją misję edukacyjną.

Okres realizacji celu

2025-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Edukacja

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Liczba zrealizowanych spacerów edukacyjnych przeznaczonych do różnych grup odbiorców

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-6 rocznie

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, granty

Sposób komunikowania/promowania celu

Kampania informacyjna w szkołach i na mediach społecznościowych muzeum i organizacji partnerskich, relacje z wydarzeń

III.1. ZARZĄDZANIE INSTYTUCJĄ

Określenie celu

Cel: Stworzenie zespołu gotowego do pracy po otwarciu Muzeum.

Kluczowym elementem przejścia z instytucji w budowie do w pełni funkcjonującego Muzeum będzie gotowość zespołu do realizacji uzgodnionych celów. Planowany wzrost zatrudnienia (z obecnych 42 do planowanych 120 osób) oznacza przeprowadzenie kolejnych etapów:

- Aktualizację Statutu i Regulaminu organizacyjnego, wraz z zapisami dotyczącymi struktury organizacyjnej
- Przeprowadzenie rekrutacji w oparciu o profile kompetencyjne zgodne z nowym regulaminem i celami Muzeum
- Przeprowadzenie onbordingu, który zapewni szybkie, bezpieczne wdrożenie nowych osób i produktywnie działanie uzupełnionego zespołu
- Przeprowadzenie niezbędnych szkoleń (zaplanowanych w ramach FEnIKS)
- Wdrożenie zasad i narzędzi współpracy (podejście projektowe, monitorowanie realizacji zadań i celów), komunikacji (budowanie wspólnoty wokół misji Muzeum) i ewaluacji (dbanie o jakość, atmosferę i dobrostan zespołu)

Okres realizacji celu

2025-2029

PROGRAM DZIAŁANIA NA LATA 2025-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Zarządzanie instytucją

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

- Zatwierdzony nowy Statut MGW.
- Zatwierdzony Regulamin Organizacyjny.
- Stan kadry MGW minimum 100 osób (najpóźniej na 6 miesięcy przed otwarciem docelowej siedziby)
- Opracowane i zatwierdzone niezbędne regulaminy i procedury, w tym zaktualizowana procedura antymobbingowa i antydyskryminacyjna.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

- Aktualny Statut MGW: 1
- Aktualny Regulamin Organizacyjny: 1
- Liczba osób będących w stosunku pracy: 42 - minimum 100
- Procedura antydyskryminacyjna (1) i antymobbingowa (1).

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji, BIP, dokumentacja wewnątrz MGW, kadry (liczba UOP)

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, FEnIKS

Sposób komunikowania/promowania celu

Ogłoszenia rekrutacyjne (pracuj.pl, pracujwkulturze.pl, media społecznościowe, strona www. komunikacja wewnątrz zespołu).

111.2. ZARZĄDZANIE INSTYTUCJĄ

Określenie celu

Cel: Przygotowanie zespołu do zwiększenia zatrudnienia i budowa kompetencji kadry

Zespół Muzeum musi powiększać się w sposób, który nie zakłóci bieżącej pracy i nie będzie sprawiał trudności już pracującym osobom. Aby powiększający się zespół hannonijnie współtworzył muzeum w siedzibie docelowej, potrzebne będą szkolenia z zakresu kompetencji miękkich i procesów grupowych. Konieczne będzie też szkolenie pracowników i pracowników w zakresie radzenia sobie z trudną tematyką i wdrożenie wsparcia psychologicznego jako stałego elementu pracy w MGW.

Okres realizacji celu

2025-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Zarządzanie instytucją

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Trzy szkolenia rocznie dla różnych grup pracowników z zakresu kompetencji miękkich, w tym radzenia sobie z trudną tematyką.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-3

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

FEnIKS, Dotacja podmiotowa

Sposób komunikowania/promowania celu

Komunikacja wewnątrz zespołu

IV.1. WYSTAWY

Określenie celu

Cel: Przygotowanie wystawy stałej na przyjęcie zwiedzających

W dziewięciu galeriach (pięciu w zaadaptowanych przestrzeniach szpitala, czterech podziemnych) stworzyć trzeba będzie wielowątkową ekspozycję, wykorzystującą najnowszą wiedzę historyczną i muzealniczą, zgodną z wymogami konserwatorskimi i bezpieczeństwa, a zarazem atrakcyjną wizualnie i narracyjnie. Aby dotrzeć do różnych grup międzynarodowej publiczności, o bardzo się różniącej świadomości przeszłości i wiedzy o historii Żydów polskich, konieczne jest stworzenie wystawy wielopoziomowej w swoim przekazie. Wystawa uwzględnić musi przy tym specyficzne potrzeby różnych grup odbiorców i odbiorczyń, choćby ze względu na ich wiek, ograniczenia mobilności, słuchu lub widzenia.

Okres realizacji celu

2025-2027

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Wystawy

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Otwarcie wystawy stałej

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa i inwestycyjna, finansowanie w ramach programu FEnIKS

Sposób komunikowania /promowania celu

Kampania promocyjna poprzez wystawy czasowe w przestrzeni miejskiej od 2025 r. przygotowanie materiałów edukacyjnych dla nauczycieli i przewodników miejskich, przygotowanie materiałów promocyjnych, przygotowanie katalogu wystawy stałej, uroczyste otwarcie wystawy stałej.

IV.2. WYSTAWY

Określenie celu

Cel: Uczynienie sztuki przedmiotem i narzędziem badań.

(aktualizacja zgodnie z pismem DDK-WM.6002.149.2025.JW z dnia 13 listopada 2025 r.)

Ze względu na zgromadzoną przez Muzeum kolekcję sztuki, naturalnym kierunkiem przyszłych działań badawczych jest tematyka interdyscyplinarnych artystycznych badań nad Zagładą i jej przedstawieniami. Działania takie podejmowane być powinny w partnerstwie z instytucjami badawczymi, m.in. Akademią Sztuk Pięknych, Instytutem Historii Sztuki i Instytutem Badań Literackich Uniwersytetu Warszawskiego. Badania takie poza aspektem naukowym mają również duży potencjał aktywizowania i włączania w działalność Muzeum zarówno mieszkańców Warszawy, jak i społeczności mniejszych miejscowości objętych działaniami upamiętniającymi i edukacyjnymi Muzeum.

Okres realizacji celu

2028-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Wystawy

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Zorganizowanie rocznie czterech wydarzeń publicznych opartych na badaniach artystycznych i kuratorskich, które związane będą z wystawami czasowymi i będą miały aktywizować przyszłych odbiorców MGW wokół sztuki jako nie tylko materiału wystawienniczego, ale również narzędzia do badań.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-4 rocznie

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, granty, współfinansowanie

Sposób komunikowania / promowania celu

Kampania promocyjna poprzez wystawy czasowe, przygotowanie materiałów edukacyjnych dla nauczycieli i przewodników miejskich, przygotowanie materiałów promocyjnych

V.1. ZARZĄDZANIE ZBIORAMI

Określenie celu

Cel: Digitalizacja obiektów o najwyższej dla Muzeum wartości historycznej i/ lub artystycznej.

Działania obejmują fotografię obiektową, wykonanie skanów obiektów płaskich oraz skanning 3D pięciu zespołów obiektów ruchomych -muzealiów, przeznaczonych na Wystawę Stałą:

1. Zbiór szklanych negatywów z Zelowa pochodzących z atelier fotograficznego Grajnera datowanych na 1 połowę XX wieku;
2. Brama z cmentarza żydowskiego przy ul. Okopowej w Warszawie;
3. Artefakty archeologiczne znajdujące się w zbiorach MGW, pochodzące m.in. z badań przeprowadzonych w 2022 roku przy Kopcu Anielewicza w Warszawie;
4. Zbiór archiwaliów przeznaczonych na Wystawę Stałą wraz z archiwum artysty Henryka Hechtkopfa;
5. Zbiór muzealiów i judaików przeznaczonych na Wystawę Stałą.

Okres realizacji celu

2025-2027

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Zarządzanie zbiorami

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Liczba zdigitalizowanych grup obiektów

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-5

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

FEnIKS

Sposób komunikowania / promowania celu

Digitalizacja obiektów w ramach projektu umożliwi dostęp do muzealnych zbiorów publiczności na całym świecie. Odbiorczynie i odbiorcy będą mogli przeglądać kolekcję online bez konieczności fizycznego odwiedzania Muzeum. Modele 3D obiektów z kolekcji będą dostępne zarówno w siedzibie Muzeum jako interaktywne uzupełnienie wystawy stałej, jak i w przestrzeni wirtualnej, co pozwoli na szeroki dostęp do zasobów MGW. Wykonane w ramach dofinansowania skany 3D obiektów z kolekcji MGW zostaną wykorzystane do stworzenia aplikacji poszerzającej wiedzę o getcie warszawskim, działań w ramach technologii VR oraz działań naukowo-edukacyjnych.

V.2. ZARZĄDZANIE ZBIORAMI

Określenie celu

Cel: Opracowanie strategii digitalizacji zbiorów.

Digitalizacja częściowo zostanie przeprowadzona w ramach projektu Mediateki dofinansowanego z programu FEnIKS. Planowane działania obejmują fotografię obiektową, wykonanie skanów obiektów

płaskich oraz skanning 3D (w technice fotogrametrii) obiektów o najwyższej wartości historycznej i/ lub artystycznej. Część działań będzie obejmowała obiekty zarówno przed, jak i po konserwacji. Pozwoli to uwypuklić znaczenie konserwacji i podkreślić różnicę w wyglądzie oraz stanie zachowania obiektów. Pozwoli ona ponadto zachować wizerunek artefaktów w przypadku utraty lub uszkodzenia ich fizycznych oryginałów.

Okres realizacji celu

2025-2027

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Zarządzanie zbiorami

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Stworzenie strategii digitalizacji

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, FEnIKS

Sposób komunikowania / promowania celu

Komunikacja wewnętrzna

VI.1. BADANIA NAUKOWE

Określenie celu

Cel: Zorganizowanie z instytucjami partnerskimi Kongresu przed otwarciem Wystawy Stałej

Kongres dotyczyć będzie wystawiennictwa i edukacji w miejscach związanych z trudną historią, w tym na wsi i w mniejszych miejscowościach.

Okres realizacji celu

2026-2027

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Badania naukowe

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Liczba zorganizowanych kongresów

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, FEnIKS

Sposób komunikowania / promowania celu

Informacje na mediach społecznościowych MGW oraz instytucji partnerskich, transmisja online, wydanie publikacji pokonferencyjnej

VI.2. BADANIA NAUKOWE

Określenie celu

Cel: Włączenie Muzeum w projekt wydawania książ pamięci.

Projekt książ pamięci może szerzej integrować środowisko naukowe, w tym jidyszystyczne i hebraistyczne, oraz instytucje związane z dokumentacją i upamiętnieniem historii polskich Żydów. Książki będą wydawane w tłumaczeniu na język polski i opatrzone podstawowym aparatem naukowym. Będzie to więc nie tylko przedsięwzięcie naukowe, punkt wyjścia do studiów nad historią, etnografią

i antropologią społeczności żydowskich w Polsce i za granicą, ale i projekt skierowany do środowisk lokalnych, dzisiejszych mieszkańców miejscowości uwzględnionych w księgach oraz potomków ich żydowskich i nieżydowskich przedwojennych mieszkańców. Łączy się on naturalnie z prowadzonym już przez Muzeum projektem macew pamięci, upamiętniającym w przestrzeni małych miejscowości ich mieszkańców zamordowanych w czasie Zagłady. Będzie on też dopełnieniem tego projektu dzięki planowanej współpracy z organizacjami aktywistycznymi, dzięki którym w przestrzeni publicznej przywołane zostają obszary objęte do tej pory milczeniem i zapomnieniem (MT1). Jest to więc projekt o dużym stopniu dostępności, pozwalający na stworzenie równolegle szeroko zakrojonego programu edukacyjnego. Projektowi publikacji ksiąg pamięci towarzyszyć będzie seria wydawnicza dotycząca źródeł historycznych i opracowań związanych z małymi gettami.

Okres realizacji celu

2026-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Badania naukowe

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Dwie publikacje rocznie źródeł historycznych i opracowań na temat małych gett, związanych z księgami pamięci poszczególnych miejscowości

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-2 rocznie

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, granty zewnętrzne

Sposób komunikowania / promowania celu

Informacje w mediach społecznościowych MGW oraz instytucji partnerskich, wydanie publikacji (w formie papierowej lub online)

VII.1. BUDOWANIE PUBLICZNOŚCI

Określenie celu

Cel: Działania promocyjne dokumentujące powstawanie Muzeum

Muzeum powinno prowadzić działania promocyjne relacjonujące powstawanie muzeum i w ten sposób budować przyszłą publiczność MGW. Na działania złożą się: informacyjna akcja outdoorowa w Warszawie, prasowa w Polsce i za granicą, działania w mediach społecznościowych, organizowanie spotkań informacyjnych, stworzenie filmu dokumentującego powstanie muzeum, wykonanie filmu z prowadzenia inwestycji typu timelapse, wydawnictwo dokumentujące proces rewitalizacji budynku.

Okres realizacji celu

2025-2027

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Budowa publiczności

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Zakończenie kampanii informacyjnej

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, FEnIKS

Sposób komunikowania / promowania celu

Informacje na mediach społecznościowych MGW oraz instytucji partnerskich, media tradycyjne i elektroniczne, kampania w przestrzeni Warszawy i ogólnopolska, filmy, publikacja.

VII.2. BUDOWANIE PUBLICZNOŚCI

Określenie celu.

Cel: Przygotowane i przeprowadzone Wielkie Otwarcie.

(aktualizacja zgodnie z pismem DDK-WM.6002.149.2025.JW z dnia 13 listopada 2025 r.)

Od powodzenia realizacji cyklu wydarzeń i przedsięwzięć wokół Wielkiego Otwarcia zależeć będzie pozytywny wizerunek MGW i zbudowanie pozycji znaczącej i profesjonalnej instytucji w skali Warszawy, kraju i w ujęciu międzynarodowym.

Przeprowadzenie Wielkiego Otwarcia to kompleksowy i wyjątkowy projekt, który obejmuje wiele działań dla różnych grup odbiorców:

- Międzynarodowa kampania reklamowa
- Wydarzenie kulturalne dla gości specjalnych oraz Warszawianek i Warszawiaków
- Wydanie katalogu wystawy stałej (języki polski i angielski)
- Kongres naukowy
- Spotkania dla społeczności lokalnej
- Soft opening (testy doświadczenia zwiedzających dla zróżnicowanych grup docelowych)
- Oprowadzania kuratorskie po wystawie dla dziennikarzy i liderów opinii z Polski i świata

Okres realizacji celu

2026-2027

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Budowanie publiczności

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Zrealizowanie Wielkiego Otwarcia

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0– 1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, FEnIKS

Sposób komunikowania i promowania celu

Media, SM, strona www, komunikacja wewnątrz zespołu

VII.3. BUDOWANIE PUBLICZNOŚCI

Określenie celu

Cel: Wdrożenie oferty dla rodziców oraz opiekunek i opiekunów dzieci.

(aktualizacja zgodnie z pismem DDK-WM.6002.149.2025.JW z dnia 13 listopada 2025 r.)

Wystawa stała z założenia będzie rekomendowana do zwiedzania dla osób od 12 roku życia. Muzeum powinno jednak umożliwić skorzystanie z oferty osobom opiekującym się młodszymi dziećmi, a także zaproponować ofertę tylko dla rodziców i opiekunów. Muzeum dostępne to bowiem nie tylko miejsce, w którym program jest dostosowany do potrzeb osób z różnym stopniem niepełnosprawności czy objętych różnym stopniem wykluczenia, wysoko wrażliwych lub innego rodzaju specjalnymi potrzebami, ale także właśnie miejsce zapewniające odpowiednią ofertę rodzicom i rodzinom. Włączająca oferta dla rodziców młodszych dzieci będzie obejmować:

- Dzień dla Rodzica - w wyznaczonym dniu w tygodniu możliwość pozostawienia dzieci od 6 do 12 roku życia pod opieką przeszkolonego pracownika MGW na czas zwiedzania wystawy (1,5 h);
- Warsztaty dla rodziców dzieci w każdym wieku - warsztaty na temat wychowania dzieci w filozofii równej godności inspirowanej działalnością Janusza Korczaka;

PROGRAM DZIAŁANIA NA LATA 2025-2029

- Materiały i publikacje dostępne online na temat wychowania dzieci w filozofii równej godności, inspirowanej działalnością Janusza Korczaka.

W Muzeum Getta Warszawskiego będziemy działać na rzecz zmiany postaw poprzez inspirowanie do zmiany paradygmatu wychowawczego. Wychowanie w filozofii równej godności ma w założeniu pomóc rodzicom w kształtowaniu wzorców zapobiegających zachowaniom przemocowym i wykluczającym wśród dzieci, młodych dorosłych i w społeczeństwie.

Okres realizacji celu

2028-2029

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Budowanie publiczności, Społeczeństwo

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Zatwierdzony regulamin oferty "Dzień dla Rodzica"

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0 - 1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa, środki własne

Sposób komunikowania / promowania celu

Media, SM, strona www, komunikacja wewnątrz zespołu.

VIII. 1.INWESTYCJA

Określenie celu

Cel: Renowacja i rozbudowa budynku Muzeum

Centralnym zadaniem muzeum w najbliższych latach będzie renowacja oraz rozbudowa zabytkowych budynków dawnego szpitala dziecięcego Bersohnów i Baumanów przy ulicach Siennej 60 oraz Śliskiej 51 w Warszawie, która przekształci je na cele wystawiennicze i edukacyjne. Projekt zakłada również budowę dwóch nowych budynków: pierwszy, z funkcjami strefy wejścia z kawiarnią muzealną na parterze, biurami, salami konferencyjnymi oraz pracowniami badawczymi na wyższych kondygnacjach oraz z ogrodem na dachu; drugi to budynek techniczny, pełniący rolę zaplecza Muzeum.

Okres realizacji celu

2025-2027

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Inwestycja

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Zakończenie renowacji i rozbudowy zabytkowych budynków dawnego szpitala dziecięcego Bersohnów i Baumanów w Warszawie i przekształcenie ich na cele wystawiennicze i edukacyjne.

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-1

Określenie źródła pomiaru

Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa i inwestycyjna, finansowanie w ramach programu FEnIKS

Sposób komunikowania / promowania celu

Kampania informacyjna w Polsce i za granicą skierowana do różnych grup odbiorców, w tym społeczności lokalnej, konferencje i briefingi prasowe po kolejnych zakończonych etapach realizacji, dokumentacja kolejnych etapów i najważniejszych wydarzeń w czasie inwestycji, Przygotowanie filmu informacyjnego dot. renowacji i rozbudowy budynków szpitala, przygotowywanie materiałów promocyjnych. Wielkie Otwarcie Muzeum Getta Warszawskiego.

VIII.2. INWESTYCJA

Określenie celu

Cel: Stworzenie innowacyjnej przestrzeni wystawienniczej Mediateki

Mediateka to przestrzeń cyfrowa zawierająca treści uzupełniające wystawę stałą i umożliwiającą zwiedzanie nie tylko obiektów MGW, ale również całego terenu dawnego getta warszawskiego. Jest to zarazem przestrzeń w Muzeum, w której skorzystać będzie można z tych zasobów. Mediateka ma zapewnić dostęp do treści tworzonych przez MGW osobom ze szczególnymi potrzebami i być wielofunkcyjną biblioteką cyfrową, która pozwoli na innowacyjne i wielopoziomowe korzystanie z zasobów MGW oraz odkrywanie historii i pojedynczych obiektów w bardziej immersyjny sposób. Założeniem jest, aby każdy zwiedzający czy pracownik naukowy mógł w sposób kompleksowy i nowoczesny zapoznać się z kolekcją MGW i tworzonymi przez Muzeum treściami. Mediateka w Muzeum zostanie wyposażona w sprzęt multimedialny wraz z oprogramowaniem. W pomieszczeniu będą znajdować się:

- Stanowiska multimedialne do przeglądania zdigitalizowanych materiałów historycznych i merytorycznych, takich jak filmy, zdjęcia, listy, dokumenty, obrazy, archiwum historii mówionej;
- Stanowiska z punktami obsługi projekcji VR, które zwiększą atrakcyjność edukacyjną poprzez zastosowanie współczesnych, innowacyjnych metod wirtualnej rzeczywistości;
- Przestrzeń projekcji immersyjnej wraz z zespołem projektorów oraz ekranów.

Okres realizacji celu

2025-2027

Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Inwestycje

Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Otwarcie przestrzeni Mediateki w ramach wystawy stałej

Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

0-1

Określenie źródła pomiaru

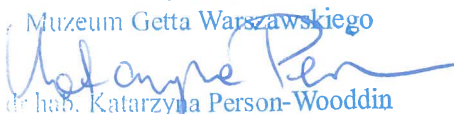
Sprawozdawczość instytucji

Finansowanie celu

Dotacja podmiotowa i inwestycyjna, finansowanie w ramach programu FEnIKS

Sposób komunikowania /promowania celu

Kampania promocyjna, kanały SM, strona www., przygotowanie materiałów edukacyjnych dla nauczycieli i przewodników miejskich

Dyrektor
Muzeum Getta Warszawskiego

dr hab. Katarzyna Person-Wooddin

Załącznik nr 2

Informacja o planach wdrożenia programu działania Muzeum Getta Warszawskiego na rok,...

Opis realizacji celów ogólnych w kolejnym roku

Krótkie (maks. 1strona) odniesienie się do realizacji celów ogólnych przedstawionych w Programie

Odniesienie się do celów szczegółowych

Kluczową częścią szczegółowej informacji jest wskazanie sposobu realizacji celów szczegółowych w kolejnym roku.

Dyrektor w tej części powinien przedstawić syntetyczny opis założeń realizacji celu w kolejnym roku; zakładane główne „kamienie milowe” związane z realizacją celu; założoną wartość wskaźnika na dany rok; wstępne założenia finansowe; opis komunikowania celu. W przypadku, gdy cel został zrealizowany we wcześniejszym okresie nie jest konieczny jego opis.

(opcjonalnie) Wniosek o zmianę w zakresie celów szczegółowych

W sytuacji zagrożenia realizacji celów szczegółowych lub zasadniczej zmiany warunków działania instytucji Dyrektor powinien wystąpić o zgodę na ich modyfikację.

Każda zmiana (np. rezygnacja z celu; wprowadzenie nowego celu; zmiana wartości wskaźnika; zmiana sposobu pomiaru wskaźnika) powinna zostać oddzielnie uzasadniona ze wskazaniem konsekwencji zmiany dla działalności instytucji (a w przypadku rezygnacji z celu - wyjaśnienia poniesionych do tej pory kosztów jego wdrażania).

Załącznik nr 3

Informacja z realizacji programu działania Muzeum Getta Warszawskiego za rok „. / za lata „„„. ¹

Opis realizacji celów ogólnych w danym okresie

Krótkie (maks. 1 strona) odniesienie się do celów ogólnych przedstawionych w Programie

Najważniejsze osiągnięcia Instytucji w danym okresie

Przedstawione z punktu widzenia Dyrektora sukcesy Instytucji, w tym: osiągnięcia związane w realizowanymi projektami, wzrost frekwencji, nagrody dla wystaw itp.

Główne problemy Instytucji w danym okresie

Przedstawione z punktu widzenia Dyrektora trudności w realizowaniu Programu w danym okresie

Krótką charakterystyka sytuacji finansowej Instytucji

Informacja z realizacji programu działania nie ma charakteru sprawozdania finansowego, niemniej powinna zawierać podstawowe informacje o sytuacji finansowej (ze wskazaniem kluczowych wyzwań i zmian, które dokonały się w danym okresie).

Odniesienie się do celów szczegółowych

W Informacji powinien znaleźć się syntetyczny opis realizacji w danym okresie każdego celu szczegółowego, w tym napotkanych trudności w jego realizacji; osiągniętych w danym okresie wskaźników; informacji o finansowaniu celu i jego komunikowaniu.

W przypadku braku realizacji celu, Dyrektor powinien przedstawić szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie.

W przypadku, gdy cel został zrealizowany we wcześniejszym okresie nie jest konieczny jego kolejny opis w danym okresie.

Wnioski

Syntetyczne wskazanie najważniejszych wyzwań na przyszłość wynikających z realizacji Programu w danym okresie.

¹ Niepotrzebne skreślić. Informacja wieloletnia składana jest na miesiąc przed końcem kadencji.